

llengua m. llengüta.

llengüta f. Acció de treure
la llengua davant d'algun
de befa. per llengütes. M'ha fet
una llengüta

llengütaire m. i f. Mutat a fer
llengütes

llengütejar v. intr. per llen-
gütes

llengüter -a adj. Mutat a
llengütejar

llengua f. Òrgan, generalment
protrunible i mòbil, situat a la
boca; en l'home, tou i carnis,